บทบรรณาธิการ

คำถาม ทายาทโดยธรรมที่จะมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลตั้งผู้จัดการมรดกหรือยื่นคำร้องขอให้ถอนผู้จัดการมรดกของผู้ตาย จะต้องเป็นทายาทที่มีสิทธิรับมรดกของผู้ตายจริง ด้วยหรือไม่

Attorney285.com
ตำรากฎหมาย คู่มือสอบราชการ

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๑๒๗๔๓/๒๕๕๖

ทายาทที่จะถือว่าเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ถอนผู้จัดการมรดกตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๗๒๗ วรรคหนึ่ง นั้น หมายถึง **ทายาทที่มีสิทธิรับมรดกของผู้ตายจริง** เพียงแต่เป็นทายาทโดยธรรมตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๖๒๙ หากไม่มีสิทธิได้รับมรดกเพราะผู้ตายทำพินัยกรรมหรือเสียสิทธิในการรับมรดก ก็ไม่ถือว่าเป็นทายาทอันเป็นผู้มีส่วนได้เสียในทรัพย์มรดก ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้ตายไม่มีทรัพย์สินที่ได้มาก่อนเป็นพระภิกษุจึง**ไม่มีมรดกตกได้แก่ทายาทโดยธรรม**คือผู้คัดค้านซึ่งเป็นทายาทโดยธรรมตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๖๒๙ (๑) ส่วนทรัพย์สินของผู้ตายที่ได้มาระหว่างอยู่ในสมณเพศ เมื่อผู้ตายมิได้ทำพินัยกรรมย่อมเป็นมรดกตกได้แก่วัดที่ผู้ตายมีภูมิลำเนา ขณะถึงแก่ความตายตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๖๒๓ ดังนั้น ผู้คัดค้านย่อมเสียสิทธิในการับรับมรดกคือทรัพย์สินของผู้ตายที่ได้มาระหว่างอยู่ในสมณเพศดังกล่าว ดังนี้ ผู้คัดค้านจึงไม่ใช่ทายาทของผู้ตายอันจะเป็นผู้มีส่วนได้เสียในการร้องขอให้ศาลตั้งผู้จัดการมรดกของผู้ตายตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๗๑๓ ด้วย เพราะคำว่าทายาทตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๗๑๓ นั้น หมายถึง **ทายาทที่มีสิทธิรับมรดกจริงเช่นกัน**

คำถาม เจ้าของรวมคนหนึ่งทำสัญญาขายที่ดินกรรมสิทธิ์รวมให้แก่ผู้อื่น ซึ่งรับซื้อไว้โดยสุจริต โดยเจ้าของรวมคนอื่นไม่ทราบเรื่องและไม่ได้ให้ความยินยอมจะมีผลผูกพันเจ้าของรวมคนอื่นหรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๑๒๗๓๔/๒๕๕๖

ที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๒๒๖๖ ตำบลกังแอน อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ เป็นสินสมรสของโจทก์และ บ. เมื่อโจทก์กับ บ. จดทะเบียนหย่าขาดจากกันโดยชอบด้วยกฎหมายแล้วต้องแบ่งสินสมรสให้โจทก์และ บ. ได้ส่วนเท่ากันตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๕๓๓ แต่เมื่อยังไม่ได้แบ่งจึงต้องบังคับตามบทบัญญัติว่าด้วยกรรมสิทธิ์รวม โดยให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้เป็นเจ้าของรวมกันมีส่วนเท่ากันตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๓๕๗

เมื่อจำเลยมิได้นำสืบให้เห็นเป็นอย่างอื่นจึงต้องถือว่าโจทก์กับ บ. เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์รวมมีส่วนแบ่งเท่ากัน ซึ่งเจ้าของรวมคนหนึ่ง ๆ จะจำหน่ายตัวทรัพย์สินนั้นจะต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของรวมทุกคนตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๓๖๑ วรรคสอง **การที่ บ. ซึ่งเป็นเจ้าของรวมได้ทำสัญญาขายที่ดินให้แก่จำเลยโดยโจทก์ไม่ทราบเรื่องและไม่ได้ให้ความยินยอม** แม้จำเลยจะทำสัญญาซื้อขายดังกล่าวกับ บ. โดยสุจริตและเสียค่าตอบแทนสัญญาดังกล่าวก็ไม่มีผลผูกพันกรรมสิทธิ์ในส่วนของโจทก์ตามบทบัญญัติดังกล่าวแต่ยังคงมีผลผูกพันกรรมสิทธิ์ในส่วนของ บ. ตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๓๖๑ วรรคหนึ่ง โจทก์จึงฟ้องขอให้เพิกถอนสัญญาซื้อขายที่ดินพิพาทระหว่าง บ. กับจำเลย ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกรรมสิทธิ์ของโจทก์ได้

คำถาม การสั่งซื้อสินค้ามาใช้ในกิจการของห้างหุ้นส่วนจำกัดที่จะมีผลผูกพันห้างฯ จำเป็นหรือไม่ที่จะต้องให้ผู้มีอำนาจหรือหุ้นส่วนผู้จัดการห้างฯ กระทำเองเท่านั้น

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

Attorney285.com
ตำรากฎหมาย คู่มือสอบราชการ

คำพิพากษาฎีกาที่ ๖๙๗๘/๒๕๕๖

การสั่งซื้อสินค้ามาใช้ในกิจการของจำเลยที่ ๑ ไม่จำเป็นที่จะต้องให้ผู้มีอำนาจหรือหุ้นส่วนผู้จัดการของจำเลยที่ ๑ กระทำเองเสมอไป ค. ซึ่งเป็นพนักงานของจำเลยที่ ๑ ย่อมกระทำในฐานะตัวแทนของจำเลยที่ ๑ ได้ ส่วน ป. ทำในฐานะตัวแทนของโจทก์ เมื่อการซื้อขายรายนี้มีการส่งสินค้าไปยังภูมิลำเนาของจำเลยที่ ๑ และจำเลยที่ ๑ รับสินค้าและชำระค่าสินค้าแล้วบางส่วน จึงเป็นการให้สัตยาบันแก่การซื้อขายดังกล่าว สัญญาซื้อขายย่อมมีผลผูกพันจำเลยทั้งหก และเมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่า จำเลยที่ ๑ สั่งซื้อยางมะตอยจากโจทก์และยังค้างค่ายางมะตอยตามฟ้องจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๖ ซึ่งเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการต้องร่วมรับผิดชำระค่าสินค้าแก่โจทก์ ตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๐๗๗ (๒), ๑๐๘๗

คำถาม ลูกหนี้ตามคำพิพากษาจดทะเบียนโอนขายและให้ที่ดินแก่บุตรโดยไม่มีการชำระราคากันจริงเพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้ถูกบังคับคดี แล้วบุตรนำไปจดทะเบียนจำนองประกันหนี้ไว้แก่ธนาคารซึ่งรับจำนองไว้โดยสุจริต ดังนี้ เจ้าหนี้ตามคำพิพากษาจะฟ้องขอให้เพิกถอนนิติกรรมโอนขาย ให้และจำนองได้หรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๑๐๒๔๓/๒๕๕๖

จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ สมคบกันจดทะเบียนโอนขายและให้ที่ดินพิพาททั้งสี่แปลงโดย**ไม่สุจริตและไม่มีการชำระเงินกันจริง เพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้โจทก์บังคับคดี**

จากจำเลยที่ ๑ ได้ การแสดงเจตนาของจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ในทางทะเบียนเกี่ยวกับที่ดินพิพาททั้งสี่แปลงดังกล่าว **เป็นการแสดงเจตนาลวงโดยสมรู้กัน** จึงตกเป็นโมฆะตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๕๕ วรรคหนึ่ง แต่จะยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้บุคคลภายนอกผู้กระทำการโดยสุจริตและต้องเสียหายจากการแสดงเจตนาลวงนั้นมิได้ จำเลยที่ ๓ ซึ่งเป็น**บุคคลภายนอกได้จดทะเบียนรับจำนองที่ดินพิพาท**ไว้โดยสุจริตไม่ทราบมาก่อนว่าจำเลยที่ ๑ เป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษาของโจทก์ โจทก์จึงไม่อาจเพิกถอนการจดทะเบียนจำนองดังกล่าวได้ คงเพิกถอนได้แต่เฉพาะนิติกรรมการจดทะเบียนโอนขายและยกให้ที่ดินพิพาทระหว่างจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ เท่านั้น

คำถาม ใช้ไม้ตีทำร้ายร่างกายผู้อื่น ผู้ถูกทำร้ายวิ่งหลบหนีไป ผู้กระทำลากจูงรถจักรยานของผู้ถูกกระทำร้ายเข้าไปในป่าข้างทางนำหญ้าแห้งมาปกคลุมไว้โดยมีเจตนาเพื่อที่จะไม่ให้ใช้รถจักรยานดังกล่าวในการหลบหนีหรือขี่กลับบ้าน จะเป็นความผิดฐานลักทรัพย์หรือไม่

Attorney285.com
ปรึกษากฎหมาย คู่มือสอบราชการ

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๙๓๙๓/๒๕๕๗

รถจักรยานของผู้เสียหายถูกทิ้งไว้ข้างถนนห่างจากถนนเพียง ๕ เมตร ซึ่งสามารถพบเห็นได้โดยง่าย และเมื่อนับระยะเวลาตั้งแต่วันเกิดเหตุจนถึงวันที่พบรถจักรยานเป็นเวลาประมาณ ๙ วัน ซึ่งถ้าหากจำเลยมีเจตนาที่จะลักเอารถจักรยานดังกล่าวไปเพื่อประโยชน์ส่วนตน ย่อมต้องนำรถจักรยานดังกล่าวไปจากบริเวณสถานที่เกิดเหตุแล้ว มิใช่นำมาทิ้งไว้บริเวณข้างถนนเป็นเวลาถึง ๙ วัน อีกทั้งจุดที่พบรถจักรยานก็อยู่ห่างจากจุดเกิดเหตุประมาณ ๒๐ เมตร จึงเชื่อว่าจำเลยกับพวกนำรถจักรยานดังกล่าวมาทิ้งไว้ **โดยมีเจตนาเพื่อที่จะไม่ให้ผู้เสียหายใช้รถจักรยานดังกล่าวในการหลบหนีหรือขี่กลับบ้าน** จำเลยกับพวก**ไม่ได้ประสงค์จะเอารถจักรยานไปในลักษณะเป็นการประทุษร้ายต่อกรรมสิทธิ์ในทรัพย์**ของผู้เสียหาย จำเลยกับพวกมิได้เจตนาที่จะเอาทรัพย์ไปเพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายแต่อย่างใด การกระทำของจำเลยกับพวกจึงไม่มีเจตนาทุจริต ไม่เป็นความผิดฐานลักทรัพย์

คำถาม (ก) ถ่ายสำเนาธนบัตรชนิด ๑,๐๐๐ บาท มาจากธนบัตรที่แท้จริงฉบับเดียว ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องสแกนและเครื่องพริ้นเตอร์กระดาษที่ใช้เป็นชนิดกระดาษ A4 โดยมีรูปร่างลักษณะ ขนาด สีสัน ลวดลายและตัวอักษรบนธนบัตรเหมือนกับธนบัตรฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท ที่แท้จริงทุกประการ (ข) ถ่ายสำเนาธนบัตรชนิด ๑,๐๐๐ บาท ของจริงลงในกระดาษธรรมดาแล้วตัดกระดาษให้มีขนาดเท่าของจริง สีสัน

ปรากฏออกมาเป็นเพียวสีขาว มิได้มีสีสันเหมือนธนบัตรจริง ดังนี้ จะเป็นความผิดตาม ป.อ. มาตรา ๒๔๐ หรือ ๒๔๙ หรือไม่

Attorney285.com
ตำรากฎหมาย คู่มือสอบราชการ

มีคำพิพากษาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๑๐๙๔๑/๒๕๕๕

การทำปลอมขึ้นซึ่งเงินตรา ไม่ว่าจะเป็นการปลอมขึ้นเพื่อให้เป็นเหรียญกษาปณ์ หรือธนบัตรหรือสิ่งอื่นใด ซึ่งรัฐบาลออกใช้หรือให้อำนาจให้ออกใช้ หากสิ่งที่ทำขึ้นมีลักษณะอย่างเดียวกับเงินตราที่รัฐบาลออกใช้หรือให้อำนาจให้ออกใช้พอที่จะลวงตาให้เห็นว่าเป็นเงินตรา ก็ถือได้ว่าเป็นการทำปลอมขึ้น โดยไม่จำต้องทำปลอมถึงกับต้องพิจารณาดูหรือจับต้องเสียก่อนจึงจะรู้ว่าเป็นของปลอม สำหรับธนบัตรปลอมของกลางเห็นได้ชัดว่าทำขึ้นโดยมีรูปร่างลักษณะ ขนาด สีสัน ลวดลายและตัวอักษรบนธนบัตรเหมือนกับธนบัตรฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท ที่แท้จริงทุกประการ แม้สีสัน ความคมชัด และกระดาษแตกต่างจากของจริงไปบ้างก็เป็นเรื่องธรรมดา เพราะในการทำปลอมตามปกติย่อมต้องมีความแตกต่างจากของจริงไม่มากก็น้อย จะให้เหมือนของจริงไปเสียทุกอย่างย่อมไม่ได้ และวัสดุที่ใช้ย่อมต้องด้อยคุณภาพกว่าของจริง หากแต่รูปลักษณะภายนอกก็เพียงพอต่อการลวงตาให้เห็นว่าเป็นเงินตราแล้ว จึงเป็นการทำปลอมขึ้นซึ่งเงินตราเพื่อให้เป็นธนบัตรซึ่งรัฐบาลไทยออกใช้หรือให้อำนาจให้ออกใช้ ดังนั้น การที่จำเลยมีเจตนาทำปลอมขึ้นซึ่งเงินตราดังกล่าว จึงหามิใช่มีเจตนาเพียงทำบัตรให้มีลักษณะและขนาดคล้ายคลึงกับเงินตราอันเป็นความผิดตาม ป.อ. มาตตรา ๒๔๙ วรรคแรก เท่านั้นไม่ จำเลยจึงมีความผิดตาม ป.อ. มาตรา ๒๔๐

คำพิพากษาฎีกาที่ ๒๘๒๘/๒๕๕๑

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๔๙ มิได้บัญญัติไว้ด้วยว่า การทำบัตรให้มีลักษณะและขนาดคล้ายคลึงกับเงินตรา ต้องกระทำเพื่อให้ผู้อื่นเชื่อว่าเป็นธนบัตรที่แท้จริง แต่คำว่าคล้ายคลึง แสดงว่าเกือบเหมือนหรือไม่ต้องเหมือนทีเดียว เพียงแต่มีลักษณะสีสันรูปร่างและขนาดคล้ายเงินตราที่แท้จริงก็เป็นความผิดตามมาตรานี้ แต่สำเนาธนบัตรที่จำเลยทำขึ้นว่าเกิดจากการถ่ายสำเนาธนบัตรฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท ของจริงลงในกระดาษธรรมดา สีสันในส่วนสำเนาธนบัตรเป็นสีขาว **มิได้มีสีสันเหมือนธนบัตรฉบับจริง** แม้ว่าขนาดของกระดาษจะเท่าของจริง เมื่อวิญญูชนทั่วไปดูแล้วย่อมทราบได้ทันทีว่าไม่ใช่ธนบัตรที่แท้จริง ย่อมถือไม่ได้ว่าจำเลยทำบัตรให้มีลักษณะและขนาดคล้ายคลึงกับเงินตรา

นายประเสริฐ เสียงสุทธิวงศ์

บรรณาธิการ